

Princezna Julie - odpověď na otevřený dopis

Vážená paní doktorko,
děkuji Vám za Váš dopis, ostatně jsem o jeho přípravě byl informován už dříve, stejně jako o motivech, které k tomu vedly. Nijak to nerozporuji, ale je mi líto, že náš projekt místo podpory vzbuzuje takové obavy, rozhodně to nebylo jeho cílem. Jsem přesvědčen, že tomu tak je jen z důvodů nižší míry informovanosti Vás i kolegů signatářů dopisu (výjimkou je jen Petr Šolc, kterého jsem od začátku o spolupráci žádal, ale který nakonec odmítl pro svou dřívější angažovanost v Julčině třídě a v souvislosti s názvem projektu, nikoli pro jeho obsah). Projekt ale je od samého počátku zaštitěn odborníky, kteří se podílejí a dále i budou na jeho aktivitách.

Sám se považuji pouze za toho, kdo do veřejného prostoru aktuálně nastolil toto mimořádně závažné téma. Jsem přesvědčen, že se před ním není možné donekonečna skrývat, ale že je nutné ho co nejdůsledněji řešit a detabuizovat. Po tragické smrti Julie Moravcové jsme už v roce 2015 nařídili všem základním školám, aby pravidelně testovaly klima škol, tříd i sboroven a s výsledky pracovaly (a rozhodně v tu dobu šlo o většinu škol, které se klimatu vůbec nevěnovaly), o rok později jsme prevenci rizikového chování schválili i jako jeden z osmi cílů střednědobé koncepce zlepšování kvality škol (https://www.liberec.cz/files/vizitky_prilohy/cile-kvality-zs-fin-verze.pdf). Nejde tedy o téma nové, ale zatím řešené jen neveřejně, tedy i nekontrolovaně. Poznatky ze škol i z jednání s řadou rodičů, kteří mě v průběhu prvního volebního období navštívili s problematikou (možné) šikany, mě totiž nakonec přesvědčily, že musíme téma uchopit shora a formou zastřešujícího projektu. Upřímně, měl jsem tak učinit ještě o něco dříve, ale své váhání v tomto už nemohu vzít zpátky. Myslím, že aktuálně implicitně nacházím podporu i například v nedávných šokujících zkušenostech z Mladé Boleslavi - https://tn.nova.cz/clanek/pripad-sikany-v-boleslavi-neni-ojedinely-deti-si-to-rady-nataceji.html?fbclid=IwAR3FkeH0O_8AYOIHR5OIz64x4nApiDNWB-loEx4Bjx7hCSdsgZJDbvSszNI. Obávám se velmi, že nejde o izolovaný případ, ale bohužel běžný obrázek škol. A jsem přesvědčen, že takové věci musíme v rámci primární prevence řešit s daleko větším tahem na branku (omlouvám se za sportovní slang, ale obratnější příměr mě nenapadl).

Cílem projektu je školy více motivovat k preventivním činnostem, nebát se šikany efektivně řešit, neuhýbat před ní. To opačné je bohužel i na našich základních školách nikoli výjimečným chováním. Jde o fenomén, který podle veřejných dat České školní inspekce nebezpečně sílí a který na našich školách nechceme. Natož aby vedl k tak tragickým následkům jako v případě Julie Moravcové, po níž je projekt pojmenován. Souběžně chceme téma více do veřejnosti, protože rodiče (a jsem jím i já sám) mají právo o něm hovořit a ptát se škol, co pro prevenci šikany konkrétně podnikají.

Zároveň však platí tři premisy:

1. projekt začíná tam, kde skončil Juliin příběh, nevracíme se do něj či před něj; název je jen symbolickou přidanou hodnotou a mementem zároveň,
2. aktivity projektu se opírají o úzkou spolupráci s odborníky na prevenci šikany (Maják o.p.s. - příprava a vedení seminářů pro metodiky prevence a ředitele, spolupráce na tvorbě katalogu rizik prevence; Advaita z. ú. - příprava a vedení seminářů pro třídní učitele 6. tříd; preventisté Městské policie Liberec - besedy se žákovskými parlamenty; Scio - tvorba tzv. map škol na základě dotazování),
3. zřizovatel je pouze nositelem projektu, který tyto aktivity financuje z různých zdrojů (rozpočet města, MAP II atd.).

Pokud jde o samotné debaty se žákovskými parlamenty, je jejich účel čistě preventivní (nikoli terapeutický), přesněji apelační. Cílem pro nás nejsou ani oběti, ani agresori, ale potenciální dětští rytíři. Obsahově jde o promítání vstupního videa Linky bezpečí a diskuzi o něm, o seznámení se základními projevy šikany, o skupinové herní aktivity. Chceme tím podnítit další diskuzi o tématu v samotném žákovském parlamentu i v jednotlivých třídách. Protože jen tehdy se může stát téma včas a efektivně řešeným, pokud se o něm veřejně a za účasti všech aktérů (i ve školském prostředí) hovoří. Preventisté MPL jsou oblečeni jako strážníci, protože v reálu jsou strážníky. Mně jako rodiči ani jako bývalému pedagogu to nikterak nevádí, ale mohu jistě domluvit, aby se napříště účastnili v civilu. Součástí týmu, který jednotlivé debaty sleduje, jsou dva speciální pedagogové, s nimiž okamžitě po ukončení debaty reflektujeme všechny nedostatky a slabiny i z didaktického hlediska. Za školu se obvykle účastní metodik prevence. Zvažujeme tým posílit i o dalšího specialistu v oblasti primární prevence, a to už od následující debaty v dubnu. Máte jistě

pravdu, že je otázkou, zda debatě mají být přítomny děti mladšího věku. Sám jsem se tím již zabýval a jsem připraven věkovou hranici zvýšit na úroveň 5. třídy.

Divadelní představení O vílách a Králi draků je typickou autorskou invencí, divadelním (tedy fantazijním) zpracováním příběhu s nezbytnou katarzí a dobrým koncem. Účinkují v něm převážně děti, dobrovolně a na základě souhlasu svých zákonných zástupců. Představení je určeno dětem od 10 let věku. Jistě se nebudete zlobit, pokud Vám o něm (o obsahu) neprozradím více detailů, nejsem k tomu zplnomocněn, protože nejsem autorem. Veškeré veřejné výstupy sám předem konzultuji s autorkou a režisérkou (v jedné osobě). Jsem nicméně domluven se zástupcem Majáku, že osobně představení zhlédne, aby s obsahem případně uměl pracovat. Závěrem mi dovolte nabídnout Vám osobní schůzku, kde bychom si projekt rozebrali do detailů, abych Vás zbavil veškerých pochyb. Zároveň bych pro sebe viděl jako prospěšné získat další Vaše komentáře k jednotlivým aktivitám. Děkuji Vám. S pozdravem
1/4/2019